

**UCHWAŁA NR XXV/225/2017
RADY GMINY KRUKLANKI
z dnia 29 grudnia 2017 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2017 r. poz.1875 z późn.zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r. Nr 98, poz. 1257) Rada Gminy – po zapoznaniu się z wynikami badania skargi przeprowadzonego przez Komisję Rewizyjną uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za nieuzasadnioną skargę wniesioną przez Pana M. P. na działalność Wójta Gminy Kruklanki, z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Jerzy Piniaha

UZASADNIENIE

W dniu 14 września 2017 r. Pan M. P. wniósł do Przewodniczącego Rady Gminy Kruklanki skargę na brak zapewnienia jego niepełnosprawnemu dziecku – B. P., dowozu do szkoły. Dnia 12 października 2017 r. Przewodniczący poinformował skarżącego o przybliżonym terminie rozpatrzenia sprawy.

Rada Gminy na sesji w dniu 23 listopada 2017 r. wyznaczyła Komisję Rewizyjną do rozpatrzenia skargi. Posiedzenie Komisji odbyło się w dniu 19 grudnia 2017 r., bez udziału skarżącego pomimo że był zaproszony na to spotkanie.

Komisja rozpoznając skargę wzięła pod uwagę następujące czynniki:

- 1) obowiązek gminy zapewnienia uczniom niepełnosprawnym transportu i opieki do szkoły wynikający z przepisów prawa oświatowego;
- 2) dowody na to, że wójt nie unikał załatwienia sprawy dowozu, nie lekcewał i nie ignorował skarżącego, lecz próbował doprowadzić do zawarcia porozumienia w sprawie dowozu;
- 3) sytuację finansową gminy i możliwość zapewnienia odpowiedniego środka transportu;
- 4) wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2017 r. na skargę M. P. na bezczynność Wójta Gminy Kruklanki w realizacji obowiązku zapewnienia dowozu ucznia do szkoły (skarga z dnia 21 września 2017 r.).

Komisja Rewizyjna po zapoznaniu się z materiałami oraz wysłuchaniu wójta uznaje, że skarga nie zasługuje w pełni na uznanie jej za zasadną. Przemawia za tym fakt, że Wójt nie polemizuje ani nie wycofuje się z nałożonego prawem obowiązku dowożenia dziecka niepełnosprawnego do szkoły. Organ ustawicznie dąży do zawarcia porozumienia z rodzicami dziecka oraz stworzenia jak najdogodniejszych warunków dowożenia. W powyższej sprawie nie bez znaczenia pozostają koszty dowozu. Ograniczone możliwości finansowe gminy i odpowiedzialność za budżet, skłoniły Wójta do negocjowania z rodzicami ucznia co do wyboru sposobu dowożenia dziecka do szkoły. Znajduje to odzwierciedlenie w dokumentacji badanej sprawy.

Ponadto, wspomniany wyżej wyrok WSA z dnia 16 listopada 2017 r. nałożył na Wójta określone zobowiązania, a Wójt zapewnia o podjęciu się ich wykonania.

Z tych też względów komisja postanowiła o uznaniu skargi za bezzasadną.